

تعريف افسردگی اساسی

اختلالی است که مشخصه اصلی آن، داشتن حالت پریشانی در وضعیت‌ها و موقعیت‌های مختلف به مدت حداقل دو هفته می‌باشد. افسردگی عموماً همراه با علائمی مثل عدم اعتماد بنفس، بی علاقه‌گی نسبت به انجام فعالیتهای لذت‌بخش، بی حالی و احساس درد بدون دلیل می‌باشد همچنانی در مواردی فرد افسرده ممکن است معتقد به تفکراتی غلط باشد یا چیزهایی ببیند یا بشنود که دیگران قادر به احساس آن‌ها نیستند اختلال افسردگی اساسی یک حالت بیماری است که شیده تفکر و احساس شما را تغییر میدهد.

اگر شما دچار اختلال افسردگی اساسی باشید، عادی است که به سادگی خشمگین شوید و مشکل تمرکز، تصمیم گیری اضطراب و بی خوابی داشته باشید شما به طور کلی زندگی را می‌توانید سنگین و بی معنی احساس کنید اختلال افسردگی اساسی باعث می‌شود که شما چیزهایی را که در زندگی در واقع دوست دارید فراموش کنید اگرچه ممکن است که برای لحظاتی چنین به نظر برسد.

علت بروز اختلال افسردگی اساسی:

این بیماری به دوعلت اصلی زیست شناختی و روانی – اجتماعی بستگی دارد.

۱- علل زیست شناختی:

ژنتیک: شیوع افسردگی در دوقلوهای همسان ۵۶درصد و در سایر دوقلوها ۱۴-۱۶ درصد است.

اختلال در تنظیم مواد شیمیایی داخل مغز (سروتونین، دوپامین، نوراپی نفرین)

داروهای استفاده طولانی مدت از برخی داروهای مانند داروهایی که جهت کنترل فشار خون، خواب آورها یا پیشگیری از بارداری استفاده می‌شوند می‌توانند علائم افسردگی را در بعضی افراد ایجاد کنند.

بیماری‌ها: ابتلاء به یک بیماری مزمن، مثل بیماری قلبی-عروقی، سکته مغزی، دیابت، سرطان و آزاریمیر یا میگرن باعث می‌شود که فرد در خطر بیشتری برای افسردگی قرار بگیرد. ابتلاء به کم کاری تیروئید حتی اگر خفیف باشد هم می‌تواند باعث بروز افسردگی شود.

۲- علل روانی اجتماعی:

استرس: وقایع پراسترس زندگی، به ویژه از دست دادن یک فرد محبوب یا شغل می‌تواند محرک افسردگی باشد.

عوامل اجتماعی: نارضایتی از جامعه و عوامل روانی مرتبط با اجتماع

شخصیت: صفات شخصیتی خاصی مانند اعتماد به نفس پایین و ابستگی شدید، بدینی و حساسیت در برابر استرسها می-

تواند فرد را مستعد افسردگی نماید. شخصیتی وسوسی، منظم و جدی، کمال گرا یا شدیداً وابسته نیز احتمال ابتلاء به افسردگی را افزایش می‌دهند.

شکست در زندگی: شکست در کار، ازدواج، یا روابط با دیگران بیماری‌های روانی: اضطراب، عقب افتادگی ذهنی، فراموشی اختلال خوردن و سوء مصرف مواد.

علائم افسردگی اساسی:

کاهش انرژی خستگی کاهش فعالیت بی خوابی یا پرخوابی فقدان شادی و لذت گوشه‌گیری دردهای نا مشخص بی اشتیاهی و پراشتیاهی بی قراری یا کندی روانی حرکتی

فکری: اختلال حافظه و تمرکز - مشکل در تصمیم گیری- مشکلات ادراکی- فکر به مرگ و خودکشی- خود انتقادی مداوم احساسی: غمگینی- اضطراب- احساس گناه - خشم - ناپایداری حس و حال - نالمیدی- کج خلقی

جسمی: خستگی مزمن بی خس و حالی- کم خوابی یا پرخوابی- کم یا اضافه شدن وزن - بی انگیزگی در فعالیت جسمی- سوء مصرف مواد- دردهای بی علت

رفتاری: گریه کردن- گوشه گیری- اهمال کاری در وظایف- تغییرات در برخورد با دیگران- دیر تحریک شدن احساسات - آشفتگی و بی قراری

شماره سند: Q1/EQ/307	عنوان سند:	
تاریخ تدوین: ۱۶/۰۶/۱۴۰۱	پمفت آموزشی	دفتر بهبود کیفیت و آموزش
شماره بازنگری: ۱	ویژه بیماران	بیمارستان ۲۲ بهمن
تاریخ بازنگری: ۰۶/۱۱/۱۴۰۳		

اختلال افسردگی اساسی

کلینیک آموزش سلامت

بیمارستان ۲۲ بهمن

۳۰۹-۳۲۵۹۵۵۱۶

درمان غیر دارویی:
درمان شوک الکتریکی:
 برای حدود ۵۰٪ بیماران دچار افسردگی اساسی که نسبت به درمان مقاوم بوده اند ، بهبودی در پی دارد . درمان شوک الکتریکی برای بیمارانی به کار می رود که درمان های دیگر روی آنها جواب نداده است یا در وضعیت اورژانسی هستند برای مثال برای بیمارانی که احتمال خودکشی بالایی دارند .

درمان شناختی - رفتاری :
 این درمان با تاکید بر شناخت های فرد و تمرکز بر منطق و شیوه تفکر و استدلال افراد افسردگی تلاش می کند تا با ایجاد تغییراتی در نگرش فرد و شیوه ی تفکری فرد او را از دام افسردگی برهاشد. این یک روش درمانی از طریق صحبت کردن با بیمار است در مرحله اول روان درمانگر تلاش می کند تا طرز تفکر بیمار را نسبت به خود و محیط پیرامون خودو دیگران دریابد. در مرحله دوم سعی می نماید مسائل و مشکلاتی که موجب تولید اختلالات روانی در فرد گردیده است را پیدا نماید. کار درمانی نیز بعد فروکش کردن علائم حاد بیماری برای این بیماران موثر است.

www.nursingconsult.com

درمان:

درمان های ضد افسردگی را می توان به دو دسته کلی دارویی و غیر دارویی تقسیم کرد:

درمان دارویی :

سه حلقه ایها: مانند ایمی برامین، آمی تریپتیلین، از محاسن این داروها اثربخشی بالا و قیمت ارزان آنهاست ، ولی خواب آلودگی ، افزایش وزن ، خشکی دهان و تاری دید از عوارض بارز این داروهast همچنین استفاده از آنها در سنین بالا و در بیماران قلبی می تواند مخاطره آمیز باشد .

مهار کننده های مونوآمین اکسیداز: مانند ترانیل سیپرومین و فنلزین ، مصرف کنندگان این دسته دارویی باید از مصرف غذاهای حاوی تیرامین مانند پنیر پرورده اجتناب کنند.

مهار کننده های انتخابی باز جذب سروتونین:

مانند فلوکستین، سیتالوپرام، سرتالین و فلوكسامین، در حال حاضر به علت اثربخشی خوب ، عوارض کم و در دسترس بودن این دسته از داروها خط اول درمان را تشکیل می دهند .

لازم به ذکر است که داروهای ضد افسردگی ۴-۲ هفته پس از مصرف اثر می کنند و در هفته اول درمان ممکن است تغییرات عمدی ای در وضعیت روحیه بیمار ایجاد نشود و نیز ممکن است عوارض حانی داروها را تجربه کند که اغلب مختصر و موقت است و با ادامه درمان ، رفع خواهد شد.